

Til sidst vil jeg egentlig gerne viderebringe et spørgsmål fra en af Ekstra Bladets læsere fra dagens avis, hvor der er en, der spørger, hvor mange timer og kroner der så skal bruges på at holde disse kurser i mødeteknik og alternativer til møder samt på at opbygge denne famøse hjemmeside og på vedligeholdelse af disse ting. Det er jo egentlig et meget fair spørgsmål, for der er åbenbart nogle omkostninger forbundet med en besparelse, og de omkostninger er jo så heller ikke finansieret noget sted, så det er jo endnu et eksempel på, at man ikke engang kan anvise en besparelse, og man kan heller ikke anvise en besparelse til en besvarelse.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:01

Ole Sohn (SF):

Jeg er lidt bekymret for spørgerens forståelse for finanspolitik og vores spareplan, det er jeg virkelig. Vi har fremlagt et forslag til finanslov, og heraf fremgår ingen af vores langtidsinvesteringer i spareplanen. Spørgeren henviser til spareplanen og blander den sammen med vores finanslovsforslag. Den spareplan bliver indfaset fra nu af og frem til 2015, og hvis ikke man er i stand til i den offentlige sektor at spare det, der svarer til, jeg tror, det er mellem 5 pct. og 7 pct. af mødeaktiviteten, står det simpelt hen sløjt til med rationaliseringen af arbejdet i den offentlige sektor.

Det, der er vores opgave, er ikke at sige, at de offentligt ansatte ikke laver meget, men vi har snakket med offentligt ansatte, som siger: Vi laver alt muligt andet end det, vi er ansat til. En hjemmehjælper, en social- og sundhedshjælper vil meget hellere gå ud og hjælpe, hvor den ældre har behov for det, end at sidde og udfylde skemaer, som denne regering har sat i verden for at kunne kontrollere den offentligt ansatte. En folkeskolelærer vil hellere undervise børnene end sidde og rode med kontrolpapirer, som undervisningsministeren har sat i verden.

Så det er simpelt hen et spørgsmål om at give de offentligt ansatte nogle bedre arbejdsbetinger til deres primære opgave. Det vil frigøre en række midler.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:02

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er selvfølgelig enig med SF i rigtig meget, herunder at der en masse unødigt bureaukrati, som man kunne bytte ud med mere fornuftigt arbejde. Men der er én ting, der undrer mig lidt, og det er, når SF lægger så meget vægt på en mere stram finanspolitik, for en stram finanspolitik er jo bare en omskrivning af, at man ønsker flere arbejdsløse. Det er det samme, som når nationalbankdirektøren siger, at vi skal have en mere stram finanspolitik, og at vi derfor skal have nogle flere arbejdsløse, hvilket selvfølgelig er noget sludder. Men er det ikke lidt utroligt, at SF nu fører sig frem med nogle ønsker om den økonomiske politik, som vil betyde en mere stram finanspolitik end den, finansministeren ønsker? Man ønsker, så vidt jeg kan høre ud af de tal, der er kommet frem, en mere stram finanspolitik end Socialdemokratiet. Og vi ved oven i købet, at en stram finanspolitik i almindelig gængs økonomisk sprogbrug betyder ønsker om flere arbejdsløse.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:03

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige, at det at føre en uansvarlig økonomisk politik er det mest asociale, man overhovedet kan gøre, for de første, der bliver ramt, er de dårligst uddannede ikkefaglærte grupper; det er dem, der først bliver ramt af arbejdsløshed. Så en økonomisk uansvarlig politik er det eneste, som vi ikke vil være med til.

Jeg sagde indledningsvis, og jeg vil gerne citere, for det var faktisk en af de få ting, som jeg citerede fra mine talepunkter, at vi anbefaler en neutral finanspolitik, men hvis konjunkturerne ændrer sig som følge af udviklingen i den internationale økonomi, må vi revidere det; underforstået, at hvis lavkonjunkturerne bider sig fast, skal man selvfølgelig ikke gå efter at få en øget arbejdsløshed, så skal man sætte ind for at løse en række af de uløste opgaver, og jeg har peget på en række områder, f.eks. anlægsinvesteringer i den offentlige sektor, sygehuse, daginstitutioner, folkeskoler, som noget helt elementært.

Men man skal hele tiden dosere det på en sådan måde, at økonomien ikke tilter, for tilter økonomien, er det de dårligst stillede i samfundet, som bliver betalerne og ofrene for det.